УЧИЛИЩЕН СВЯТ

Брой 13, Март 2015

разпространява се безплатно

8 страници

СОУ "Свети Константин - Кирил Философ" - Пловдив

Spelling Bee в СОУ "Свети Константин – Кирил Философ"

На 5 март 2015 г. в СОУ "Свети Константин – Кирил Философ" за поредна година бе проведен училищният кръг на състезанието по английски правопис Spelling Bee.

В безпрецедентната надпревара, състояла се от цели 99 рунда и продължила почти три астрономически часа, участваха двадесет и три спелуващи пчелички от 4 до 7 клас .

Думите , чиито правопис участниците имаха нелеката задача да научат, бяха 500 на брой . За наша гордост и щастие, обаче, това не се оказа непреодолимо препятствие за талантливите и надарени деца от нашето училище!

Състезанието представляваше интерес и за много гости - сред публиката присъстваха всички членове от ръководството на училището, родители, учители и ученици от различни степени на обучение.

Всички състезатели се справиха изключително достойно със спелуването на зададените им думи, а излъчването на победител се оказа почти невъзможна задача за съдийския екип! След дълга и много оспорвана надпревара между Мария Харизанова (4б клас), Анна - Мария Василева (6б клас) и Виктор Величков (7б клас), финалисти останаха Виктор и Анна – Мария . И двамата успяха да се справят безгрешно с всички думи от предварително зададения им списък , което наложи борбата им за първо и второ място да продължи върху допълнителен списък с думи от речник, напълно непознати за тях .

Първенец в тазгодишното съревнование се оказа седмокласникът

Виктор Величков, а думата,която му донесе победата бе "tempting". На второ място се класира шестокласничката Анна – Мария . Те и двамата ще представят училището ни на регионалния етап на състезанието, който ще се състои на 18 април 2015 г. в град Пловдив .

Нека им пожелаем късмет и се надяваме един от двамата да успее да достигне и последния, национален кръг !

Успех , прекрасни деца !

Ирена Василева

Изключително силно представяне на ученици от СОУ "Св. Константин - Кирил Философ" в конкурса „Левски и моето време"

Национална гордост и преклонение пред личността и делото на Васил Левски провокираха силното желание на ученици от нашето училище за участие в конкурса „Левски и моето време", организиран от Отдел „Образование" на Община Пловдив съвместно с Регионален исторически музей – Пловдив, ПУ „Паисий Хилендарски", Асоциация на учителите „Найден Геров" и Гражданско движение в полза на образованието „Христо Г. Данов". Конкурсът бе заключителен етап от десетдневката, посветена на Васил Левски.

На 27 февруари в Дом на учителя – гр. Пловдив бяха наградени отличените творби в конкурса за литературно творчество. Наша гордост са следните ученици, чиито стихотворения и есета бяха удостоени с грамоти и предметни награди:

V[а] клас – Добрина Благова, Никол Калъчева, Димитър Ченчев, Димитър Ст. Стефанов

VI[б] клас – Мария Пелтекова, Оля Боянова

VIII[а] клас – Йоана Кръстанова

С тези свои творби децата ни за пореден път доказаха, че притежават будна гражданска съвест и родолюбив дух. Те заявиха, че не само ще търсят своя Левски, но ще се стремят да вървят по стъпките на Апостола, защото „само така ще се възроди нашата майка България и ще изправи гордо снагата си, за да се нареди с достойнство до другите европейски държави".

Мая Анастасова

Наградено есе на Трети международен конкурс „Васил Левски"

Есето на ученика **Димитър Ченчев** от 5[а] клас получи международно признание за гражданска позиция и оригинална идея на Трети международен конкурс „Васил Левски", организиран от Държавна агенция за българите в чужбина, Генерално консулство на Република България - Чикаго, Национален дворец на децата - София, в. "България сега", EUROCHICAGO, Съюзът на писателите в Америка и по света „Творци без граници", ВАНС и Детска интернет телевизия „Аз мога, аз знам".

Творбата на Митко се състезаваше с повече от 500 литературни произведения, изпълнени с обич и преклонение пред героя, на деца от България, Германия, Словакия, САЩ, Сърбия, Франция, Испания. Резултатът - **1 място** във втора възрастова група, грамота, медал и материална награда за нашето момче!

Браво, Митко! Въпреки че си само на 11 години, ти с гордост можеш да се наречеш истински българин!!!

Мая Анастасова

Из дълбините на родния език

На 05.03.2015г. от 18 часа вечерта във видеозалата на СОУ"Св.Константин-Кирил Философ" се проведе представителната изява на шестокласничките от клуб „Езикова култура" по проект „Успех", чийто ръководител е г-жа Анастасова.

В продължение на пет месеца момичетата се изследваха дълбините на езика ни - усвояваха стъпка по стъпка нелеката му граматика, решаваха тестови задачи, занимаваха се с новия правопис, кодифициран в Официалния правописен речник на българския език от 2012г. Но това не им бе достатъчно. Наученото те прилагаха в многобройните създадени от тях текстове - съчинения разсъждения по житейски проблеми. С някои от тях момичетата участваха в редица национални и регионални конкурси. А усилията и стремежът им към овладяване на художественото слово бяха възнаградени с гордостта от полученото признание - награден есе на Валерия Пейкова в националния конкурс „Моята зелена мечта за България", наградени есета в регионалния конкурс „Левски и моето време" на Оля Боянова и Мария Пелтекова, есета с максимален резултат на втори предварителен кръг в националното състезание по БЕЛ „Стъпала на знанието" на Анна-Мария Василева, Ралица Борисова, Синтия Бошнакова и Валерия Пейкова, класирани есета на втори кръг на Национален конкурс на малките философи „Малкият принц" на Ралица Борисова, Синтия Бошнакова и Мария Пелтекова.

Представителната изява на клуба се проведе в два етапа. В първия етап момичетата трябваше да решават тест по български език в реално време пред своите родители, учители и гости, като имаха по 40 секунди за решаването на всяка задача. Сигнал предупреждаваше състезателките за изтичане на времето им за всеки въпрос, чийто отговор трябваше да попълнят на бланките пред тях.

Вторият етап на изявата включваше представяне на наградените творби от самите ученички. През това време журито в състав: г-жа Костадинова, г-жица Василева и г-жа Анастасова, обработи резултатите и класирането.

Силните аплодисменти на публиката след последното прочетено есе развълнуваха участничките. Моментът на награждаването засили емоциите.

Г-жа Костадинова поздрави участничките в клуба и техния ръководител с постигнатите до този момент резултати и им пожела да не губят никога творческия си дух, любовта си към родното слово и будната си гражданска съвест. След това обяви и връчи грамоти и предметни награди на победителите от състезанието.

Първото място с бързина, концентрация и знания си заслужи Глория Господинова. На второ място бе класирана Анна-Мария Василева, а третото поделиха две участнички с равен брой точки - Ралица Борисова и Десислава Папалакова. Останалите състезателки получиха грамоти за достойно представяне и книги.

Като ръководител на клуба аз бих искала да благодаря на момичетата от 6б клас и да споделя, че за мен е истинско удоволствие да давам от себе си тогава, когато има срещу мен жадни за знание умове и сърца. В такъв момент човек се чувства пълноценен, защото, както казва Гео Милев, „истинското щастие е в себераздаването".

Мая Анастасова

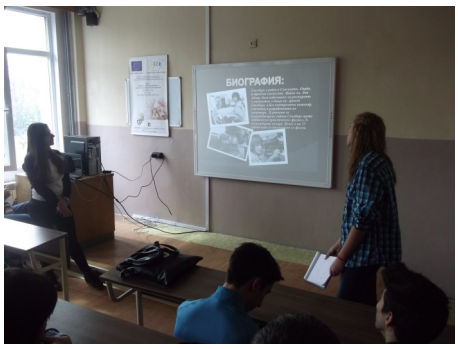

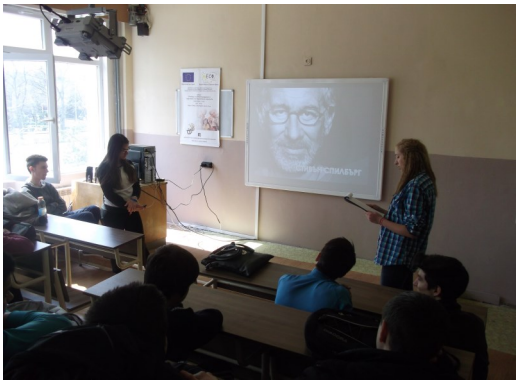
Да се „потопиш" в света на седмото изкуство - киното

Познатият на всички проект „Успех" дава много възможности и една от тях, предлагана в нашето училище, е клуб „Седмото изкуство – киното", ръководен от госпожа Людмила Гегова. Всяка седмица учениците, запалени киномани, се срещат със стойностни филми, доказали се във времето и почетени поне с една награда „Оскар".

На 13.03.2015г. се състоя и представителната изява на клуба, на която учениците ни запознаха с „частички" от живота и творчеството на великите режисьори Стивън Спилбърг и Питър Джаксън, хора, оставили огромна следа в киноисторията на човечеството и познати за нас с

незабравимите им филми „Дуел", „Извънземното", Челюсти", „Джурасик парк", „Спасяването на редник Раян" / режисирани от Спилбърг/ и „Властелинът на пръстените", шедьовъра на П.Джаксън. Презентирани бяха интересни детайли и факти за тези филми, а публиката имаше възможност да срещне със своите любими герои от неостаряващите ленти.

Мария Борукова, 10[а] клас

Над броя работиха: ***Виктор Велчев, 7[б] клас Теодора Бахчеванова, 7[б] клас Ивелина Тонева, 7[б] клас***
Татяна Стоева, 7б клас Анна Теодосиева, 6[а] клас Теодора Атанасова, 6[а] клас
Ръководители: Мариана Дербатова, Татяна Самоходова, Мая Анастасова

"Българска история".org гостува при нашите шестокласници

На 16 март учениците от 6Б клас имаха възможността по един увлекателен и различен начин да се срещнат с българската история, с подробности, свързани с националните символи на страната ни /знаме, герб, химн/, с познати и по –малко известни факти от живота на Христо Ботев, както и с непознатите герои в нашата история – Дан Колов, Асен Йорданов и Неделчо Бонев.

Тази огромна на пръв поглед информация представиха на един дъх представителите от екипа на „Българска история”.org, чиято основна цел е съхраняването и популяризирането на българската история чрез поддръжката на сайт, обиколки на училища с цел изнасяне на уроци по родолюбие, създаване на образователни клипове, документални поредици, късометражни филми, посветени на бележити лица и събития от родното минало, както и издаване на книги с историческа тематика. С цялата тази дейност екипът на „Българска история“ се опитва да хвърли един по-различен поглед върху историята, който да запали интереса към нея най -вече сред младите.

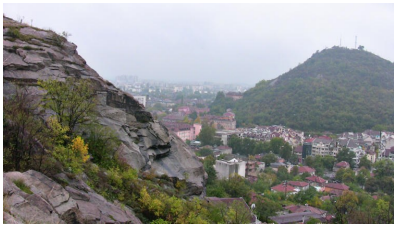

Това е екипът на bulgarianhistory.org, хората, работещи с чисто сърце и възрожденски патос за популяризирането на българската история сред българите

Оля Боянова, 6б клас

Времето минава, но паметта остава!

Изчезналите тепета

Няма пловдивчанин, който да не знае, че Пловдив /също като Рим/ има своите своите седем тепета, които са неразделна част от нашия град. За съвременниците този факт звучи малко странно, защото, колкото и да брои, тепетата се оказват или по – малко, или повече. Заинтригувани от това разминаване, започнахме своето проучване, за да разкрием частица от истината за тази пловдивска гордост.

Хълмовете в Пловдив са били 11, казват изследователите. От тепетата започва пловдивската история - още в древногръцката митология има сюжети, свързани с древния град, част от които са големите исполински канари, хвърляни от титаните. Такива сцени са изобразени върху древна гръцка керамика. Хълмовете са и първото нещо, което западните пътешественици описват след падането на България под турско робство.

Тепетата са били разрушавани най-често, за да се използват камъните им за нещо друго. Такава е била съдбата на **Лаут тепе**, чието име днес носи един от пловдивските паркове, но мястото му не е известно на съвременниците. През 1905 г. опълченците още се сдобивали с камъни оттам, за да си строят къщи. Така то било разрушено за техните домове и за артилерийски казарми. Говори се за още едно малко тепе, което е било срещу Баня Старинна, над подлеза. Наричало се е **Валели** и е изчезнало последно, казва Владимир Балчев, главен експерт в Държавен архив – Пловдив.

За най-старото тепе в града – **Каменица / по- старо име Петрица, Алти/ъ/**, се знае, че е било арена на състезания по борба. До него се намира друго неизвестно тепе . Тъкмо на това място през 1876 г. двамата швейцарци от немски произход Рудолф Фрик и Фридрих Сулцер заедно със сънародника си Боманти решават да построят първата пловдивска пивоварна фабрика,защото от него постоянно бликала студена подпочвена вода, а водата от извора била използвана от чуждите пивовари за варенето на бира. Някога наричано Петрица, мястото станало известно като Каменица тепе, защото от него са били отломявани камъни. Днес от това тепе са запазени само основите, подобно на емблематичното **Марково тепе**, известно още като Марково коляно. Намира се до югоизточното подножие на Бунарджика, дето бил древният римски некропол, а после турското гробище Бунарджик алтъ мезар. На върха му имало широка скала, а в нея било издълбано корито, с по една дупка на четирите му страни. Вярвало се е, че този ров е издълбан от коня на Крали Марко, с който юнакът скочил от Бунарджика, докато преследвал Муса Кеседжи. Голямата дупка била от корема, а малките от копитата на коня му. В подножието на Марково тепе изящен частен парк имал местният тютюнотърговец Димитър Мардас. През 1928 г. се взело решение сиенитните скали на тепета да се изсекат от мъже с чукове и да се превърнат в павета и строителен материал. С тях се застлали мегданите и улиците в Пловдив, а от летящите отломки градините на Мардас били унищожени. От възвишението останали руини. Разрушаването на хълма обаче продължи и в новото хилядолетие. Сега на мястото на Марково тепе стои изоставения строеж на мол „Марково тепе”.

Емблемите на Пловдив

Днес в Пловдив са останали Трихълмието - съставено от **Джамбаз**, **Таксим** и **Небет тепе**, **Сахат тепе**, наречено на старинната часовникова кула там и наричано още Дановия хълм. То всъщност обединява две възвишения - **Саха** и **Топлар**. На запад са **Бунарджика** и **Джендем тепе**. Всички останали пловдивски възвишения през последните 130 г. са изчезнали, намерена е само една снимка на Лаут тепе, а на хълмовете Каменица и Валели не са открити фотографии.

Със запазените до днес тепета ще ви запознаем отблизо в следващия брой, където ще ви срещнем интригуващи и добре забравени факти от „живота” на хълмовете.

Проучване: Александра Герова, 5б клас

Да достигнем върха...

По „Стъпала на знанието" отново на върха

Десет ученички от VI б клас се явиха на втория предварителен кръг на националното състезание по български език и литература „Стъпала на знанието", който се проведе на 22.01.2015 година. Момичетата трябваше да пишат в реално време съчинение разсъждение по житейски проблем , като пликът с темата бе отворен пред тях. В продължение на 90 минути те споделяха свои мисли и чувства, разсъждаваха творчески по темата: „Когато погледна към звездите..."

На 15.02.2015 година бяха обявени резултатите от състезанието. Изключително добро представяне на шестокласничките! **Ралица Борисова, Анна-Мария Василева, Синтия Бошнакова, Валерия Пейкова и Силвана Дечева са с максимален резултат** (според регламента за максимален резултат се приема от 46 до 50 точки). Постиженията на останалите – Боряна Христова – 45 точки, Неделина Дийнър – 45 точки, Оля Боянова – 44 точки, Мария Пелтекова – 43 точки и Десислава Папалакова – 43 точки – показват едно изключително достойно представяне на нашите деца. Това доказва, че шестокласничките ни са не само добри на тестовите задачи, а дори са на върха в класацията за създаване на текст разсъждение, показвайки умението си да заявяват личностна позиция и да се аргументират добре.

Безкрайно се гордеем, че при нас учат не само знаещи, но и мислещи хора – те са бъдещето на България!

Мая Анастасова

И знам, и мога

Цветан Васков Вълчинов от IV клас е единственият участник от Пловдивска област в националния кръг на олимпиадата „Знам и мога", който ще се проведе на 27 и 28 март 2015 година в Бургас.

Цветан е класиран за националния кръг с 44 точки. Той ще се състезава с 45 ученика от цяла България.

Гордеем се с успехите на Цветан Вълчинов!

Желаем успех на националния кръг!

Да бъдеш сред избраните

Какво ли е да бъдеш сред избраните? Това ще разберат шестокласничките **Ралица Борисова, Синтия Бошнакова и Мария Пелтекова,** които преминаха успешно първия етап на Националния конкурс на малките философи „Малкия принц" - Селановци 2015.

Есетата на трите момичета на тема:"Най-хубавото се вижда само със сърцето", бяха избрани сред 100 произведения на участници от втора възрастова група (V-VII клас). За втория етап на конкурса „Среща на младите философи" в Селановци се класират 10 ученици от цялата страна. Със силните си съчинения нашите момичета са три от десетте класирани.

Предстои в началото на м.април тези десет ученици с най-добри резултати да се срещнат в Селановци, където ще пишат в реално време по изтеглена в деня на състезанието тема. Нашите малки философи ще работят с останалите класирани в близост до фонтана с Малкия принц, който се намира в центъра на Селановци.

Момичета, гордеем се с вас! Пожелаваме ви от сърце успех и на втория кръг!

Мая Анастасова

ФУТБОЛНИЯТ ОТБОР НА 5А КЛАС – БЕЗАПЕЛАЦИОННИЯТ ПОБЕДИТЕЛ ВЪВ ВЪТРЕШНОКВАЛИФИКАЦИОННИЯ ТУРНИР НА „КОКА –КОЛА"

През месеците януари и февруари в допълнителните часове по физическо възпитание и спорт се проведе вътрешно училищно първенство по футбол между петите и шестите класове.

Победител в срещата между двата пети класа бе отборът на 5[а] клас. В редовното време резултатът беше равен и победата бе решена с изпълнение на дузпи. В мача между шестите класове победител бе 6А клас. Така спорът за краен победител трябваше да бъде решен в срещата между 5[а] и 6[а] класове. В оспорван двубой първото място заслужено бе спечелено от отбора на 5[а] клас, който в края на месец февруари получи и купата, осигурена от организаторите на турнира „Кока – Кола".

В предстоящите срещи от веригата за зона Пловдив нашето училище ще се представи с отбор, съставен основно от учениците от 5[а] клас, но в него ще бъдат включени и деца от другите класове. Срещите от този етап на турнира ще се играят на стадион „Пловдив" през месец април 2015г.

Да пожелаем успех и достойно представяне в предстоящия зонален турнир.

Георги Георгиев

Резултати от областен кръг на олимпиада по БЕЛ

V клас

1. Валентина Динчева - отличен 5,750
2. Никол Калъчева - отличен 5,500
3. Добрина Благова - добър 4,000

VI клас

1. Соня Диева - отличен 5,500
2. София Васева - отличен 6,000
3. Ралица Борисова - мн. добър 5,250
4. Анна - Мария Василева - мн. добър 5,000
5. Неделина Дийнър - мн. добър 5,250
6. Оля Боянова - отличен 5,500

Резултати от областен кръг на олимпиада по химия и опазване на околната среда, VII клас

Павел Атанасов Николов заема второ място с 82 точки, само една точка по-малко от първото място /83 точки/

1. Павел Николов, 5[а] клас - 82 точки
2. Мариела Симитчиева, 7[а] клас - 42 точки

Класирани за национален кръг в национално състезание "Ключът на музиката"

IV клас

1. Цветан Вълчинов – 80 точки
2. Лара Динкова – 77 точки
3. Илиан Запрянов - 75 точки
4. Биляна Брадистилова – 74 точки
5. Никол Филипова – 74 точки
6. Емилия Великова – 74 точки
7. Мария Харизанова – 72 точки
8. Мишел Пашова – 72 точки

V клас

1. Мария Кехайова -73 точки

ЛИЧНО ТВОРЧЕСТВО

Къща - пътешественик

Въведение

Имало едно време...чакайте малко! Какво имало едно време? О, да сетих се. Имало едно време...ама то не е имало! Има! Та така...Има там, горе, на село, на тавана един охлюв. Той е много специален! Или по-точно къщата му е много специална. Тя кара горкия охлюв да изпълнява желанията ѝ. И по незнайни причини охлювът се съгласява. Ама винаги! Без изключения! Хайде, без повече обяснение да преминем към самата история...

Първа глава

Всеки божи ден се питам, защо тегне над мене таквоз проклятие. Ето на, днес къщата поиска обновление! Знаех си аз, няма да е на добро това! Като гледала снимката на най-хубавата къща в списанието, забелязала, че била ква-дратна.

- Трябва да бъда квадратна! - обяви тя. - И не ме интересува! Никакви въз -ражения!

- Как го мразя тоя момент - замръзнах аз. - Да предположа, не е само това, нали?

- Мда! Искам и тераса! А, и подвижна градинка. Това е засега. Захващай сеееее!

- Утре! Сега няма време - рекох и отсекох аз.

И настана тишина. Вие може да мразите тишината, но аз съм човек, добре де охлюв, който я ОБОЖАВА! Има тишина, няма обновление. Ето затова е огромната радост. Е, поне книгата, която чета, си я бива. Нека мислим позитивно - в квадратната къща ще има повече място. Но това май и е един-ствената хубост. Искала тераса и градина! Пак ще се охарча и няма да има пари за лаптоп. Отново!

Втора глава

Днес е събота. Обичам съботите. Наспивам се по охлювски, ям филия с треволад и се наслаждавам на прекрасния ден.*

Повиках майстора! Казах му, че искам да направи къщата квадратна. Попи-тах за тераса и той обясни, че ми трябва втори етаж за това. Ща, не ща, сега имам втори етаж, за което не съжалявам. Най-накрая се сдобих с тоалетна и баня. Също така няма да се налага да ходя до магазина през ден. А и килер има вече. Ще се запася с храна, че на къщата ѝ се обикаля в България. Е, по-точно с хляб ще се запася, градината замества зеленчуковия магазин.

Пак проблеми! Къщата сподели, че тайничко си взимала малко пари всеки ден! Било нужно, за да спестява, за да си купя А3 лаптоп и телефон. Твърде капризна била, и аз съм заслужавал нещо! Е, все пак се радвам, че сега си играя на големия Samsung Galaxy S III mini. Ето сега разбирам колко хубаво е да играеш Minecraft . Прекрасно е! И оцеляването, и свободното творчество.

В леглото съм! Преди малко цъках на лаптопа, сега на телефона. Всъщ-ност, това с лаптопа и телефона беше първата мила постъпка на къщата. За което се радвам, де. Дано скоро взема власт над къщата. А дано, ама надали!

Трета глава

Рано сутринта чух силно тропане по вратата. Въпреки че къщата беше адски недоволна от ранното събуждане (тя обича да си поспива), погледнах през шпионката и стана тя, каквато стана! Сестра ми беше довтасала с ле-ката си кола. Завиждам ѝ, и то много. Все пак реших да я попитам какво прави при „изчезналия" си брат. Отговорът беше, че просто искала да ме навести. Добави и че не било нормално една охлювска черупка (аз предпочитам „къща", ама карай) да е квадратна, нито пък да е на два етажа. Това просто ме изкара извън нерви и аз я избутах и треснах вратата.

- Крайно време е да се махнем от тук! Не мислиш ли? - попита къщата.

- Съгласен съм. Утре тръгваме ли?

- Мдаааааа.

- Аз отивам за запаси, т.е. храна.

Върнах се по обяд с много пакети. Едвам, едвам ги на-тъпках в килера. Не остана място за кофата и парцала и се наложи да ги прибера в банята.

Къщата предложи, за да ми е по-лесно, да я тегля, да я качим на колелца. Отидох до подръчния магазин и купих няколко чифта колелца и ги закрепих. Също така ѝ купих въжета - кой знае, може да ни потрябват.

Такаааааа. Надявам се всичко да е готово за утре.

Четвърта глава

Станах извънредно рано. По-точно къщата ме събуди рано. Тръгнах рано. Или по-точно повлачих къщата рано. За да не разбере никой.

В началото пътуването не беше кой знае какво. Една горичка, на вид съвсем обикновена. Но обитателите ѝ...в тях е странното. За начало срещнах една фея.

- Хей! Ти! - изкрещях аз.

- К'во? - намусено отвърна феята.

- Каква е тази гора? - продължих аз.

- И сам можеш да разбереш! - троснато завърши.

Все още се чудя, какво ѝ беше на феята. Малко по - надолу имаше мини гъбен хотел. Четиризвезден. Реших (за да спестя провизии) да обядвам в ресторан-та на хотела. Влезнах. На рецепцията стоеше (за мое учудване) висок слаб елф с гарвановочерна коса. Попитах къде се намира ресторантът и той ме упъти. Паркирах черупката пред вратата на ресторанта (било забранено влизането с къщи). Донесоха менюто веднага. Сервитьорката ме изгледа гладно, гладно. Това не беше на добре. Започнах да разглеждам менюто: супа от охлюви, пържени охлюви, пълнени с ориз охлюви...Ето защо сервитьорката ме гледала така! Аз ще съм обядът! Изведнъж де чу писък. Идваше откъм къщата. Разтърчах се към нея и видях рецепциониста и сервитьорката да я крадат. А горката ми къща пищеше ли, пищеше...Изтичах към нея, изблъсках двамата крадци и отворих вратата. След това я затръшнах. След няколко минути любопитството ми надделя. Отворих вратата. А отвън - рецепционистът и сервитьорката държаха кинжали. Понечих да затворя вратата, но тогава всичко изчезна (по-точно хотелът). А аз като последният глупак продължих да съзерцавам нищото с ужасен поглед. След това се чу смеха на онази фея, ко-ято срещнах в началото на гората. И заваля сняг, да, в средата на лятото! Сипеха ли се, сипеха снежинки с най-различни форми. Образува се бяла пелина, после пейзажът продължи да се променя от зелен в бял. И страшен студ на-стана. Не беше нужно с къщата да обсъждаме какво да правим. Тръгнахме натам, откъдето бяхме дошли с надеждата, че отново ще се върнем в реалния, истински свят!

**треволад - мармалад от трева*

**гъбен хотел - хотел, намиращ се в огромна гъба*

Валентина Динчева, 5а клас

Дървото и още нещо

от Валентина Динчева

- III глава -

КАТАСТРОФАЛНИ ДНИ

Събудих се от някакво тропане по вратата. Затътрих се нататък рошава и по пижама. Отворих и що да видя... Лимузина..! Щях просто да полудея или да получа удар. Толкова скоро!

Затръшнах вратата, грабнах ключа и заключих. Побягнах към въжената стълбичка и се изкачих на втория етаж / да, има и такъв/. Единственото друго нещо, което успях да направя, бе да затворя капака, с който се затваря пътят към стълбите, и да се тръшна на пода.

Бях изпаднала в една отвратителна ситуация. Отвън ме чака кола, а аз се крия в дъба ужасена. Неописуем ужас! Трябваше да дам все пак някакво обяснение. Те ме чакаха. Сетих се. Направих запис на гласа си и го пуснах. Обяснявах им, че днес съм болна и ще трябва да отложим заминаването в новото училище.

Е, повярваха ми. Отидоха си безмълвно. Отдъхнах си. Облякох се и спокойно излязох навън. Направих си снежен човек и му връчих табела с надпис:“Не безпокой!“.

Повървях в снега и тъкмо реших да се прибирам, когато се появи ТОЙ. Запознахме се. Името му беше Джейк. Предположенията ми вчера се оказаха верни - на шестнадесет е. Поговорихме. После той реши да си ходи. Щях да въздъхна, ако не беше усмивката му. Толкова чаровна! Тръгна си. Въздъхнах. Мнооого тежко.

Прибрах се в дъба мокра. Изсуших се. Лека-полека забравих сцената. Всичко се върна на мястото си - бях забравила дори името си.

Изминаха така дни и седмици. Лимузината не идваше. Реших, че ме бяха забравили.

Един ден се наложи да напусна дървото и да замина. Поне колкото да намеря материали за ремонта. Да, дървото ми имаше нужда от ремонт. СЕРИОЗЕН при това. Когато излязох навън, погледнах дървото. Беше в доста окаяно състояние - личинките го бяха нападнали, кората се ронеше... Тежко положение. Трябваше да го спася. Бях събрала най-важните си неща - вода, храна, дрехи. (Това ми приличаше повече на изнасяне, отколкото на каквото и да било).

Нарамих раницата и започнах да навлизам в гората. Падналите клонки хрущяха под краката ми. Беше леко хладно - зимата бе почти преминала. Обърнах се и погледнах отново с тъга дървото. После продължих. Събирах съчки, клонки изобщо всичко, което бих могла да дам на личинките, за да оставят намира дървото ми.

Чуха се стъпки зад гърба ми. Стреснах се. Сърцето ми заби учестено. Хрущенето зад мен приближаваше. Мислено започнах да броя наум и когато стигнах до три, хукнах към най-близкото дърво. Изкатерих се като котка и стигнах до короната. Ужасена си спомних за хрущенето. Погледнах надолу и що да видя. Беше ловец. Погледна ме и на лицето му се появи злокобна усмивка. Насочи пушката си към мен и.... стреля. Замижах и инстинктивно скочих. Последното, което помня, бе, че .... полетях.

(следва продължение)

Моята тайна

Ето моята тайна. Много е проста: истински се вижда само със сърцето. Съществено е невидимо за очите

Знаете ли, замислих се в един прекрасен ден за всички неща, на които ни учат родителите, учителите и изобщо всички възрастни и които откриваме между редовете на приказките, разказите, басните. Така все някога всеки от нас е научил, че очите не виждат това, което е най-съществено. И тук опираме до проблема на нашето съвремие - избора на ценностното за човека

Какво като знаем това, че истински се вижда не с очите, а със сърцето? Дали НАИСТИНА сме научили поредния си житейски урок? Отговорът на този въпрос е даден от велики мислители много преди аз да се родя на белия свят - можем да се похвалим, че сме научили нещо, не когато го повтаряме папагалски, а когато сме го осмислили, прекарали сме го през съзнанието и сърцето си и сме го превърнали в своя духовна ценност. След казаното дали все още сте сигурни в това, че сте НАУЧИЛИ, че най-хубавото се вижда със сърцето?

Да, истина е, че сме чели много истории за измамата на очите, за проблемите, в които въвлича предоверяването на външния вид, за препятствията и трудностите по пътя на себепознанието и опознаването на другите, съпроводени много често с духовното израстване на индивида, с трупане на опит и утвърждаване на житейските му ценности. Истина е също, че всеки може да каже няколко трогателни изречения в духа на поуките: трябва да гледаме отвъд материалното, да сме толерантни към другите и т.н. Но това са просто приказки, които много често хората изричат машинално, по инерция, без да влагат някакъв смисъл или позиция. Позволете ми да се опитам да обясня това свое твърдение, доверявайки ви неща от „кухнята“ си, и се надявам след това да кимнете и да кажете, че сте разбрали.

От самото си раждане човекът е така устроен, че с очите си вижда реално нестойностните неща, които всъщност привличат погледа, както лъскавото огледало - крадливата сврака. Малкото дете първо съзира обекта, после го опознава чрез допир и чак когато порасне, то може да изкаже мнение ценно ли е това нещо за него. Да го кажем така: красивата опаковка привлича повече от съдържанието (умел трик, използван в продажбите, ако не се лъжа). Наистина малко са тези хора днес, които имат способността да се издигнат над материалното и да гледат през материята. Малко са тези, които наистина преминават и на дела отвъд границите на всичко видимо, което, разбира се, обуславя техните мнения, предпочитания, ценности и характер.

Става въпрос за естествените човешки взаимоотношения. Не говоря за религия, социален произход, цвят на кожата - това са общи приказки. Но всеки от нас приема хората различно. Или по-точно казано, усеща ги различно.

Затова ние сме наясно защо предпочитаме този, конкретния човек пред всички останали. Именно с него ние сме склонни да споделим мечтите си, времето си, а защо не и живота си. Той е единствен за нас поради това, че сме проникнали вътре в обвивката, дълбоко под външността му. Единствен е за нас, защото го гледаме със сърцето си, а не с очите, защото сме го опознали и сме се докоснали до неговия вътрешен свят. Единствен е за нас, защото у всички други ние не сме намерили потребното ни. Не ни интересува какъв телефон има той, каква е работата му, колко е красив или какви пари изкарва. Важно е специалният човек винаги да върви до нас, потребно ни е ежедневното общуване с него, а очите ни не спират да го търсят сред тълпата. Просто защото, когато си заедно с него, ти се чувстваш спокоен, щастлив и значим - знаеш, че си потребен някому, че някой се нуждае от твоето присъствие. За това чувство си заслужава човек да живее и да умре.

А вие, дали вече сте НАУЧИЛИ всичко това? Или може би не? Хората са толкова различни един от друг. Но все пак съм убедена, че за да се наричаме ХОРА, ние трябва да пазим човешкото у себе си - а то не се крие в прехласването по чифт нови, скъпи маратонки или маркова тениска. То е там, вътре... Толкова дълбото в нас, че ако поиска някой да го изтръгне, ще трябва да изтръгне заедно с него и самите ни сърца. Е, тогава няма да бъдем хора, а просто едни опаковки без съдържание.

Ралица Борисова, 6б клас

Игрите на думите

Как думите играят?
Те сами си знаят.
Играят, играят,
много се забавляват.
Кога се забавляват?
Когато хората се заговарят.
И диалози има
без да са във рима.
Някои ги пишат,
други ги преписват,
трети ги изпяват -
с това думите се забавляват.
Много са игрите.
Не можете ги изброите.
Изречения,
написани с умения.
Как се забавляват само!
И аз така искам, мамо.

Богдан Дийнър, 4г клас

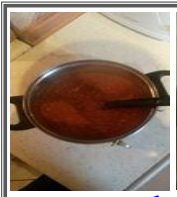
Пролетно настроение

Слънцето весело напече,
ставайте дечица вече!
Отидете в горица,
цветенца наберете,
билки съберете,
босилче донесете,
здравец откъснете.
венчета направете
и хубаво хорце спретнете!

Анелия Петрова, 4в клас

ВКУСНО

... с Ивелина Тонева и Виктор Велчев

Лазаня Болонезе

Необходими продукти:

- ***300 г кори за лазаня***

За соса Болонезе:

- ***1/2 кг кайма***
- ***800 г домати***
- ***1 морков***
- ***1 глава лук***
- ***4 скилидки чесън***
- ***150 мл. червено вино***
- ***1 ч.л. риган***
- ***1/2 ч.л. канела***
- ***1 щип. черен пипер***
- ***сол***
- ***1 с.л. олио***

За соса Бешамел:

- ***1/2 л. прясно мляко***
- ***2 с.л. брашно***
- ***2 с.л. масло***
- ***1 щипка бял пипер***
- ***сол***
- ***100 г кашкавал***
- ***2 стръка босилек***

Добър апетит!

Начин на приготвяне

- ***Първо се приготвя сосът Болонезе. За целта лукът и морковът се нарязват на малки кубчета и се запържват в сгорещеното олио, заедно със счукания чесън. Щом омекнат, се добавя каймата и се разбърква, докато и тя се позлати и стане на трохи. След това се добавят доматите от консерва, заедно със сока им и червеното вино. Сосът се подправя със сол, черен пипер, риган и канела и се оставя да къкри на тих огън около 40 минути или докато почти цялата течност не се изпари.***
- ***Щом сосът Болонезе е готов, корите за лазаня започват да се подреждат на дъното на правоъгълна тава и щом покрият дъното, се заливат със сос Болонезе. Следва още един ред кори и отново сос Болонезе. Това се повтаря до изчерпване на количествата, като е важно да се завърши с кори за лазаня.***
- ***Лазанята се залива със сос Бешамел, като той се приготвя по следния начин - в дълбок тиган се запържва брашното в разтопеното масло за минута. След това на тънка струйка и при непрекъснато бъркане се добавя прясното мляко. Сосът къкри на тих огън, докато се сгъсти. Овкусява се със сол и бял пипер. С него се залива лазанята и се поставя във фурна с температура 180 градуса.***
- ***Пече се около 40 минути или докато при пробождане с вилица или клечка се установи, че корите за лазаня са омекнали напълно. Малко преди лазанята да е напълно готова, се поръсва обилно с настърган кашкавал и се връща обратно във фурната, за да се разтопи и позлати кашкавалът. Лазанята се поднася гореща, нарязана на квадратни порции, като по желание се декорира с връхчета пресен и ароматен босилек.***

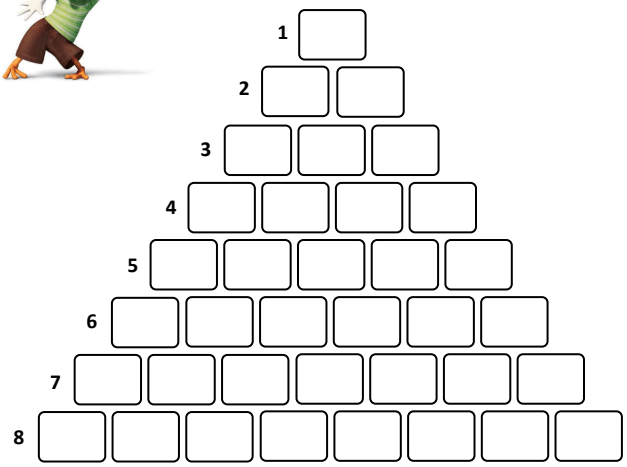
Подбор и оформление: Виктор Велчев, 7б клас
Ивелина Тонева, 7б клас

ЗАБАВНИ МИНУТКИ

Пирамида

Всяка дума се получава от предходната чрез добавяне на нова буква и анаграма на останалите

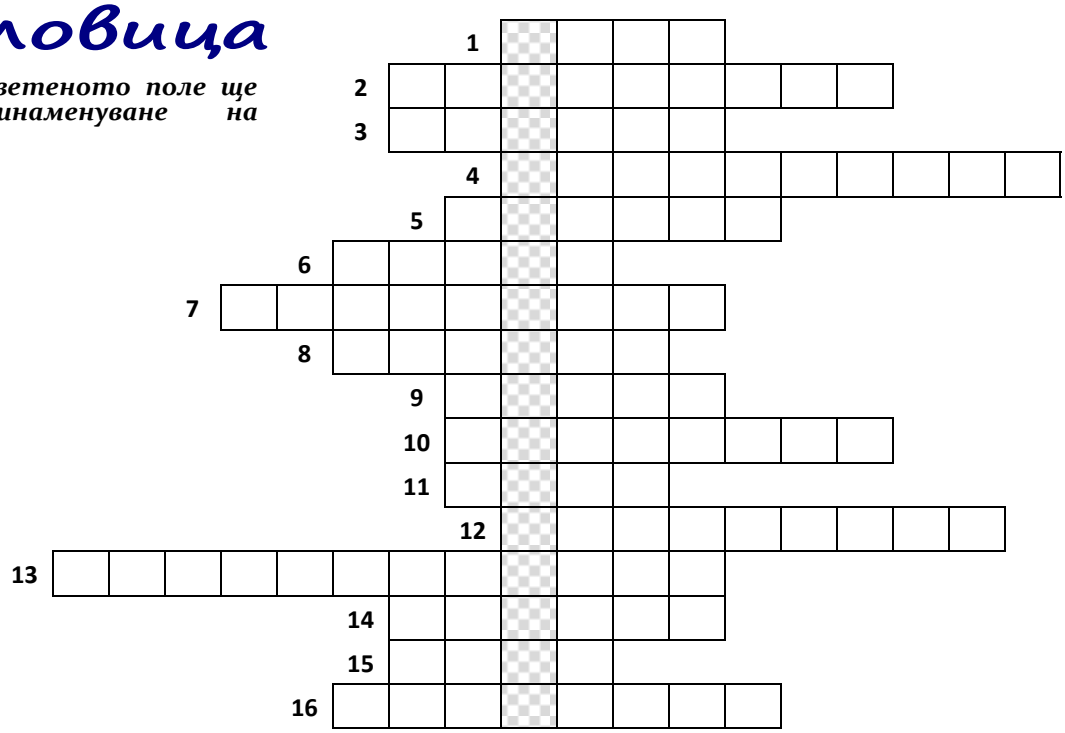

1. Първата буква на българската азбука
2. Предлог за притежание
3. Зърнест плод
4. Подемна машина
5. Паричната единица на Чехия
6. Връхна дреха с качулка
7. Глинен духов народен музикален инструмент с овална форма
8. Рогово образувание, което покрива тялото на някои безгръбначни

Изготвил: Татяна Стоева, 7б клас

Кръстословица

При правилно решение в оцветеното поле ще прочетете общото наименуване на празниците през пролетта

1. Религиозно въздържание
2. Традиционен български символ, които се закичва на 1 март за здраве
3. Прощаване, приемане на извинение
4. Християнски празник, който носи името на Свети Лазар
5. Ден от седмицата
6. Тревисти растения, които се размножават посредством цветовете си
7. Ден за възпоменаване на душите на починалите
8. Пролетно цвете
9. Пролетен месец
10. Другото име на християнския празник Цветница
11. Един от месеците през пролетта
12. Църковни празници, празнувани в деня преди началото на период на пости
13. Християнски празник, който прославя явяването на Светия Дух върху апостолите на 50-я ден след Великден
14. Традиция, бит
15. Основни символи на християнството, напомнящи за Възкресение Христово
16. Голям християнски празник, Възкресение Христово

Изготвил: Татяна Стоева, 7б клас

Буквословица

j	u	w	n	a	a	l	o	q	t
b	z	o	o	l	o	g	y	t	c
t	s	d	j	w	o	e	h	j	q
y	c	a	b	s	e	n	c	e	g
x	e	a	a	s	z	i	p	a	t
c	n	a	g	a	i	n	s	t	r
g	t	c	g	b	q	a	a	o	p
q	w	n	r	z	p	i	e	c	e
f	u	z	u	a	l	m	p	x	n
p	r	a	t	w	t	z	m	e	t

Открийте думите:

absence

against

piece

scent

bag

tail

bang

Изготвил: Виктор Величков, 7б клас

ЗА НАЙ – МАЛКИТЕ

Картинен ребус

’’’’

’’

1

’’’’

’’’’

’’’

’’’’

От края на всяка дума, показана с картинка премахнете толкова букви, колкото са запетаите след нея. Прочетете отвесно останалите букви.

Открихте думата: .....

Свържете всяко джудже с неговата сянка

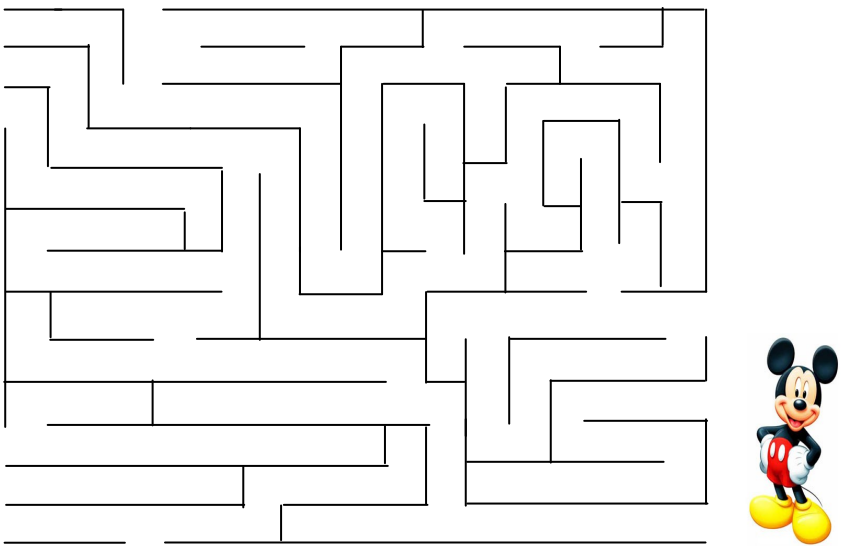
Подбор и оформление: Теодора Атанасова, 6а клас

Изготвил: Анна Теодосиева, 6а клас

Л а б и р и н т

Помогнете на Мики Маус да похапне торта.

Изготвил: София Васева, 6а клас

Буквословица

Открийте думите:

асо кок лов рок
елен маса поле теле
корона

к	к	о	к	о	т
п	о	л	е	а	е
к	р	о	к	с	л
б	о	в	и	о	е
л	н	б	б	л	н
м	а	с	а	с	ж

Изготвил: Анна Теодосиева, 6а клас